

med til at øge det demokratiske underskud i EU.

For sådan som vi har skruet tingene sammen, i hvert fald herhjemme i Danmark, hvor Folketinget jo med den håndtering, der er af EU-spørgsmål – i hvert fald i nogen eller i vid udstrækning, vil jeg også tillade mig at sige – har hånd i hanke med, hvad danske ministre siger i Ministerrådet, og hvor Folketinget dermed, kan man sige, både gennem Europaudvalget og de øvrige udvalg er med til at påvirke beslutningsprocessen i EU, bliver det alt andet lige sværere for Folketinget at udøve den indflydelse, i takt med at Europa-Parlamentet får mere magt som medlovgiver i forhold til det, der sker i Ministerrådet. Det synes jeg, og det synes vi i Kristeligt Folkeparti er et problem, som også den nye Amsterdamtraktat rejser. Men det er et gammelkendt problem, og vi må her erkende, at Danmark i den sammenhæng er i klart mindretal i forhold til at bevare kompetencefordelingen, som den er. Sådan var det også i forhold til Maastrichtafstemningen og debatten f.eks., hvor temaet også blev diskuteret. De øvrige medlemslande ønsker på det område en mere føderal udvikling.

I forhold til debatten om konsekvenserne af et ja og et nej vil jeg sige, at et ja til Amsterdamtraktaten, som vi fra Kristeligt Folkepartis side anbefaler også over for vælgerne, vil betyde en fortsat videreudvikling af samarbejdet og ikke mindst en åbning over for de central- og østeuropæiske lande.

Hvis befolkningen den 28. maj stemmer nej, så foreligger der, som det hedder, en ny situation. Set med Kristeligt Folkepartis øjne har vi svært ved, hvis det skulle blive et nej, at forestille os, at Danmark kan opfinde nogen nye forbehold i forhold til Traktaten.

Vi synes også, at det er svært at se mulighederne for at kræve en genforhandling af Traktaten. Det var jo i øvrigt heller ikke det, vi fik efter nej et den 2. juni 1992. Vi vil i virkeligheden tolke et nej derhen, at danskerne så i virkeligheden ønsker en løsere tilknytning til fællesskabet, end Folketinget, som jo forventelig ratificerer Traktaten, ønsker.

Bliver det et nej, hvilket vi altså bestemt ikke håber, så vil vi som politisk parti drage den konsekvens og tolke nej et derhen, at Danmark må søge en løsere tilknytning til EU. Så må det blive noget nær en norsk løsning, som ganske vist vil give Danmark mindre indflydelse på vores egen situation, og som vil betyde, at vi,

ligesom Norge skal i dag, skal kopiere al lovgivning f.eks. vedrørende det indre marked, hvilket vi bestemt ikke synes er nogen fordel. Ikke desto mindre vil vi anse det for at være en folkelig nødvendighed at drage den konsekvens af folkeafstemningen, hvis det altså mod vores ønske skulle gå hen og blive et nej.

Lad mig slutte af med at sige, at vi kan bifalde og tiltræde det lovforslag, som regeringen har fremsat.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Af de tilhængertaler, der har været her i dag, var dette dog en af de mest nuancerede og en af de mest positive, i den forstand at det blev understreget, at Kristeligt Folkeparti står for nationernes Europa, noterede jeg, og at man er imod en føderal udvikling. Specielt ordene omkring Europa-Parlamentet synes jeg som repræsentant for Dansk Folkeparti selvfølgelig var særdeles velvalgte, og vi er fuldstændig enige med hensyn til Europa-Parlamentets status, at Europa-Parlamentets magt ikke skal øges.

Det, jeg står lidt tvivlende over for efter at have hørt indlægget fra hr. Jann Sjursen, er, når det siges, at nationerne ikke skal udviskes. Hvor meget skal nationerne udviskes ifølge Kristeligt Folkeparti? Jeg vil gerne spørge helt konkret: Er Kristeligt Folkeparti tilhænger af Schengensamarbejdet og tilhænger af, at vi afskaffer grænsekontrollen mellem landene? Er Kristeligt Folkeparti tilhænger af at bevare forbeholdene, eller vil man fjerne dem?

Jeg kan forstå, at Kristeligt Folkeparti ikke er indstillet på at følge vores tankegang om sammenhængen mellem Amsterdamtraktaten og Schengensamarbejdet i en forbeholdsdiskussion, og det tager jeg selvfølgelig bare til efterretning, men er man tilhænger af at bevare forbeholdene, og vil man kæmpe for, at Danmark bevarer forbeholdene?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man kan jo undre sig lidt over, at Kristeligt Folkeparti på den ene side erkender, at der er en føderalistisk udvikling i Amsterdamtraktaten med mere magt til Europa-Parlamentet, hvilket man ikke ønsker, men på den anden side alligevel anbefaler et ja til Traktaten. Det må være ganske sært i sig selv at rumme en så modsætningsfyldt argumentation.